

DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS

NADO VLAANDEREN

Rolnummer: 2016 - 024

In zake van: FOURNIER Joe, geboren te Londen (UK) op 23 januari 1983, wonende te 1A Westbourne Gardens Flats W25 NR London, U.K.

Beticht van: te Ninove, op 25 juni 2016,
bij inbreuk op artikel 6 van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (het Antidopingdecreet),
zich, als breedtesporter, niet te allen tijde onthouden te hebben van dopingpraktijken als vermeld in artikel 3 van voormeld decreet, doordat ter gelegenheid van een dopingcontrole bij een bokswedstrijd, de aanwezigheid werd vastgesteld van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter (artikel 3,1° van voormeld decreet), in het bijzonder DIDESMETHYLSIBUTRAMINE en HYDROXY-NOR-SIBUTRAMINE, metabolieten zijnde van SIBUTRAMINE.

Gelet op het voormeld Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport;

Gelet op het dossier dat werd samengesteld door NADO Vlaanderen;

Gelet op de bestreden beslissing van 6 december 2016 van de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters, gewezen op tegenspraak en waarbij de breedtesporter:

- uitgesloten verklaard werd voor een periode van vier (4) jaar hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid,
- gezegd werd dat die uitsluiting aanvangt op 6 december 2016 en loopt tot en met 5 december 2020,
- veroordeeld werd tot een administratieve geldboete van 4.000 euro,
- tot een deel van de kosten werd veroordeeld ten bedrage van 600 euro,
- de diskwalificatie uitgesproken werd van het resultaat van de sporter in de wedstrijd van 25 juni 2016 met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke;

Gelet op het aangetekend schrijven van 16 december 2016 waarbij namens de breedtesporter hoger beroep werd ingesteld door zijn raadsman mr. Bert Vanmechelen, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Sint-Apolloniastraat 6;

Gelet op de mondelinge uiteenzetting van de zaak door de voorzitter;

Gehoord op zijn verzoek de heer Jurgen Secember namens NADO Vlaanderen;

Gehoord de breedtesporter in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadslieden mrs. Bert Vanmechelen en Rik Vanreusel, advocaten alsook door hemzelf, met bijstand van de heer Attilio Roncada, een vertaler naar zijn eigen keuze;

De door partijen neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

De zaak werd oorspronkelijk ingeleid op de zitting van 20 januari 2017 en alsdan, op verzoek van de verdediging, tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 24 maart 2017; op navolgend uitdrukkelijk verzoek van de verdediging werd de zittingsdatum vervolgens vervroegd en werd de zaak behandeld op tegenspraak op de zitting van 17 februari 2017; daarbij werden de verdedigingsrechten van de breedtesporter ongemoeid gelaten.

Beoordeling:

1.

Het hoger beroep, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

2.

De voormelde aangetroffen stof SIBUTRAMINE was ten tijde van de feiten wettelijk omschreven als verboden stof in de verboden lijst, vastgesteld bij Ministerieel besluit van 26 november 2015, gepubliceerd in het B.S. van 7 december 2015 en geldende met ingang van 1 januari 2016; het betreft een specifiek stimulantium, verboden binnen wedstrijdverband (artikel 1, § 4, 1°, b), 63).

Ook nu nog, onder de thans geldende verboden lijst zoals vastgesteld bij Ministerieel besluit van 8 december 2016 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en geldende voor het jaar 2017, is deze stof nog steeds als een specifiek stimulantium vermeld, verboden binnen wedstrijdverband (artikel 1, § 4, 1°, b), 64); dit werd de breedtesporter aangezegd ter zitting van 17 februari 2017 en hij heeft zich daarop kunnen verdedigen.

3.

Het verweer van de breedtesporter in zijn beroepsverzoekschrift dat: “het B-staal in hetzelfde labo getest werd als het A-staal en dat mogelijke anomalieën inherent aan een bepaald labo (bijvoorbeeld: ijking) alzo niet aan het licht komen”, is doelloos en niet aan te nemen.

De breedtesporter heeft voor de Disciplinaire Commissie, waar hij bijstand genoot van een advocaat, duidelijk aangegeven dat hij de analyse erkent; dit staat als dusdanig geacteerd in de bestreden beslissing.

Bovendien maakt de breedtesporter helemaal niet aannemelijk als zou de uitgevoerde analyse met enig gebrek behept zijn; het laboratorium dat de bewuste analyses van de stalen (A en B) heeft uitgevoerd, heeft alle accreditaties daartoe en uit niets blijkt dat er mankementen zouden zijn, van aard de analyseresultaten als incorrect te moeten bestempelen of daaromtrent enige twijfel te moeten hebben; ook de monsterneming zelf werd door de breedtesporter als correct bevonden zoals blijkt uit zijn instemming daarmee op het proces-verbaal daarvan (er staat “OK” genoteerd namens de breedtesporter); ook werd hij uitgenodigd op de analyse van het B-staal door datzelfde laboratorium zoals door hemzelf aangevraagd (mail van 9/8/2016: “mag ik u en het Docolab te Gent beleefd verzoeken een analyse uit te voeren van het B-staal ...”)

Finaal blijkt dat de breedtesporter, hangende het hoger beroep, via zijn advocaat liet weten dat hij inmiddels de oorzaak van de contaminatie op het spoor was gekomen; hieruit is eveneens af te leiden dat, los van die mogelijke oorzaak (waarover verder meer), de breedtesporter nu

dus wel aanvaardt dat het bewuste staal, afkomstig van zijn lichaam, wel degelijk gecontamineerd was met die verboden stof; de analyses waarop NADO Vlaanderen steunt, zijn dan ook niet langer te weerleggen; in zijn finale conclusie voor de Disciplinaire Raad voert de breedtesporter daaromtrent trouwens geen verweer meer.

4.

Voor zover de breedtesporter doet gelden dat de Disciplinaire Commissie (a) ten onrechte alle bewijslast te zijnen laste heeft gelegd en alzo het vermoeden van onschuld heeft geschonden, (b) zijn middelen met betrekking tot het opzet verkeerd zou hebben geïnterpreteerd en (c) de strafmaat ten onrechte niet zou hebben gemotiveerd, behoort het thans aan de Disciplinaire Raad om tot een oordeel ten gronde te komen op basis van hernieuwd onderzoek en met eigen overwegingen.

5.

Gelet op hetgeen aangehaald is sub (3) staat vast en is niet langer meer te betwisten dat de inbreuk zoals aan de breedtesporter ten laste gelegd, aangetoond is; in een staal, afkomstig van zijn lichaam en regelmatig afgenomen tijdens een sportwedstrijd (dus binnen wedstrijdverband) en regelmatig onderzocht, werd de aanwezigheid vastgesteld van de voormelde verboden stof.

De dopingpraktijk staat dan ook vast en is niet langer meer ter betwisting.

6.

De Disciplinaire Raad neemt aan dat de verboden stof in het lichaam van de breedtesporter is terecht gekomen als gevolg van het buiten wedstrijdverband innemen van het voedingssupplement "Perfect Shape"; uit de voorliggende stukken waaronder o.a. het voorgebrachte analyserapport van 2 februari 2017 van de professoren Maudens en Neels van de Universiteit Antwerpen blijkt dat voormeld product o.a. de verboden stof sibutramine bevat (volgen dat rapport bevat een capsule van "Perfect Shape" ca. 18,5 mg sibutramine).

Dat product was hem bezorgd door zijn trainer Dino Spencer in het kader van een specifiek voedingsschema; de plastic container waarin de capsules opgeborgen zitten, vermeldt nergens de aanwezigheid van die verboden stof, terwijl wel andere stoffen opgesomd staan.

Nu de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof en waarvan aangetoond dat de breedtesporter deze heeft gebruikt buiten wedstrijdverband, behoort het aan NADO Vlaanderen om het bewijs van het opzettelijk karakter ervan aan te tonen.

Anders dan de Disciplinaire Commissie, neemt de Disciplinaire Raad evenwel aan dat dit bewijs niet geleverd is; niet aangetoond is dat de breedtesporter bewust vals heeft willen spelen of zodanige handelingen heeft gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat zij een aanzienlijk risico inhielden dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd.

Nu niet weerlegd wordt dat deze dopingpraktijk de eerste overtreding in hoofde van deze breedtesporter uitmaakt, is artikel 42, § 1, 1°, b) van het Antidopingdecreet toe te passen.

7.

De breedtesporter kan evenwel niet gevolgd worden in zijn verweer als zou hem geen schuld of nalatigheid te verwijten zijn.

Elke sporter wordt geacht gewaarschuwd te zijn tegen mogelijke verontreiniging van voedingssupplementen en elke sporter is bovendien zelf verantwoordelijk voor de keuze van zijn entourage (zoals een trainer of personeel); bovendien is hij ook persoonlijk verantwoordelijk voor wat hij zelf inneemt; derhalve is niet aan te nemen dat deze breedtesporter geen eigen schuld of nalatigheid te verwijten vat.

Zijn bewering als zou dat bewuste product op de markt toegelaten zijn door de F.D.A. (Food and Drug Administration) en niet vermeld staan op de door de F.D.A. opgestelde lijst van besmette/foutieve voedingssupplementen, is niet aan te nemen.

Op de informatiewikkel van de bewuste container (p. 6 van het voorgebrachte verslag U.A. Antwerpen) staat uitdrukkelijk vermeld: “the statements on this label have not been evaluated by the Food and Drug Administrator” terwijl de bewuste lijst zoals voorgebracht door de sporter onder stuk 5 in zijn aanhef vermeldt: “this list includes a small fraction of the potentially products with hidden ingredients ...”; het bewuste product was dus niet goedgekeurd door de F.D.A. en de bewuste lijst vermeldt slechts een fractie van de producten die in de handel verkrijgbaar zijn en die mogelijks verborgen ingrediënten bevatten; die lijst is dus zeker niet alles omvattend.

8.

Wel neemt de Disciplinaire Raad aan dat aan de breedtesporter te deze geen significante schuld of nalatigheid te verwijten is vermits het hem aangeraden werd door zijn trainer en het label van het product geen informatie verschafte aangaande de werkelijke inhoud.

Gelet op al de voormelde gegevens, samen met de vaststelling dat de breedtesporter aangeeft dat hij biologie en sportwetenschappen heeft gestudeerd en thans een internationaal zakenman is hetgeen toch wijst op zijn intellectuele mogelijkheden om zelf zijn beslissingen te kunnen nemen en een eigen mening te kunnen vormen, is de Disciplinaire Raad van oordeel dat aan de breedtesporter wel degelijk ook een eigen schuld met betrekking tot die inbreuk verwijtbaar is.

Al die gegevens afwegende, acht de Disciplinaire Raad die eigen schuldgraad in hoofde van de breedtesporter van die aard dat, bij toepassing van artikel 42, § 5, 2° van het Antidopingdecreet, de in de regel te voorziene sanctie van twee jaar uitsluiting, dient verminderd en dient gebracht op een periode van achttien (18) maanden; een loutere berisping is daartoe volstrekt onvoldoende; daarbij is tevens mee overwogen dat de breedtesporter de inname van dat bewuste product niet had vermeld op het dopingcontroleformulier.

Deze uitsluitingsperiode dient aan te vangen op 6 december 2016 zoals de Disciplinaire Commissie terecht besliste en de Disciplinaire Raad behoudt deze aanvangsdatum aangezien het hoger beroep niet schorsend werkt; de einddatum van de uitsluitingsperiode is te bepalen op 5 juni 2018.

9.

Samen met de Disciplinaire Commissie is de Disciplinaire Raad van oordeel dat aan de meerderjarige breedtesporter, naast de voormelde uitsluitingsperiode, bijkomend een administratieve geldboete dient opgelegd waarvan de omvang terecht bepaald werd op 4.000 euro gelet op de hierboven geschetste aard van de inbreuk en de persoon van de breedtesporter alsmede met diens financiële mogelijkheden; de Disciplinaire Raad acht de breedtesporter, naast de bepaalde uitsluiting, met deze boete genoegzaam aangespoord om zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden.

10.

Terecht werd, in overeenstemming met artikel 41, § 1, 3° van het Antidopingdecreet, de diskwalificatie uitgesproken van het resultaat van de breedtesporter in de wedstrijd van 25 juni 2016 met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke; de overtreding houdt immers verband met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport.

11.

De Disciplinaire Commissie heeft op terechte gronden het ten laste van de breedtesporter gelegde aandeel in de kosten zoals verbonden aan de procedure in eerste aanleg begroot op 600 euro.

Het past om het aandeel in de kosten van de procedure in hoger beroep en zoals te dragen door de breedtesporter te begroten op 300 euro en om hem te veroordelen tot de betaling ervan.

OM DEZE REDENEN

DE DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREETSPORTERS

Recht doende op tegenspraak en bij meerderheid van stemmen,

Ontvangt het hoger beroep,

Bevestigt de bestreden beslissing met de enkele wijziging dat de opgelegde uitsluitingsperiode herleid wordt en bepaald wordt op achttien (18) maanden, aanvangende op 6 december 2016 en lopende tot en met 5 juni 2018,

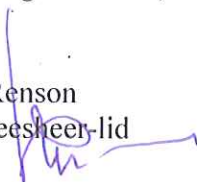
Veroordeelt de breedtesporter tot een bedrag van 300 euro als zijnde zijn aandeel in de kosten van de procedure in hoger beroep,

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire raad voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

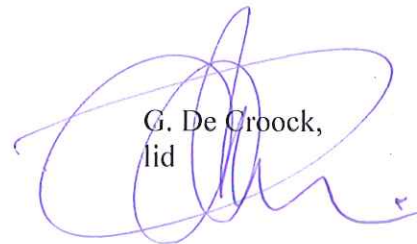
P. Buyle,
voorzitter

L. Renson
geneesheer-lid

G. De Croock,
lid

en op de openbare zitting van 3 maart 2017 te Brussel uitgesproken door de voorzitter P. Buyle, met bijstand van Heidi Colsoul, secretaris

P. Buyle, voorzitter

H. Colsoul, secretaris

